Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
No 49 5 DEC. 1959
KWIK
KWAK
LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Voor mij op tafel ligt een stapeltje verlanglijstjes, afkomstig van de vriendjes uit Duckstad. Boven elk lijstje staat „Beste Sint", dus het zat wel de bedoeling zijn dat ik ze aan de goed heitig man doorstuur. Nou, het is niet mis wat ze vragen, hoor! Oom Dagobert vraagt duizend zilveren guldens (niet van chocolade!), Oma Duck wil graag een televisietoestel hebben, Gijs Gans verlangt een met fluweel gevoerde hangmat, Hiawatha een verrekijker en de Boze Wolf verzoekt beleefd om drie malse biggetjes. (Ik wil geen namen noemen). Dit is maar een greep uit het stapeltje, maar jullie zien wel, dat er in het land van Duck heel bijzondere wensen worden gekoesterd! En ik twijfel er niet aan of jullie verlanglijstjes zullen er ook goed gevuld uit zien. Natuurlijk hoop ik voor jullie dat de goede Sint zoveel mogelijk jullie wensjes in vervulting zal doen gaan. Maar... denken jullie er ook wel eens aan dat jullie ouders, onderwijzers en leraren op hun beurt iets van jullie verlangen? Hetaas vinden de meesten van jullie het de gewoonste zaak van de wereld cadeautjes te krijgen, maar ik zou het fijn vinden als jullie het net zo de gewoonste zaak van de wereld zouden vinden ook rekening te houden met de wensen van anderen. Het gaat er niet zozeer om wat jullie van anderen krijgen. Nee, belangrijker is wat jullie voor anderen over hebben. In de eerste plaats denk ik natuurlijk aan jullie ouders. Als je er even over nadenkt wat zij allemaal voor jullie doen, dan zul je begrijpen, dat je zoveel mogelijk moet voldoen aan de wensen die zij op hun verlanglijstje hebben staan. Als jullie je extra dankbaar willen tonen voor je vader en moeder en laat zien dat je hun wensen wilt vervullen dan bezorg je hun het mooiste geschenk dat er bestaat.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 49

In de zak van Zwarte Piet zitten vijf cadeautjes voor verschillende kinderen. De namen van deze kinderen, drie meisjes en twee jongens, staan op de pakjes, maar de letters van die namen zijn door elkaar geraakt. Probeer de vijf namen te vinden en schrijf, als je ze hebt, de beginletter van elke naam afzonderlijk op. Vorm met deze vijf letters de naam van wat in het pakje links onder in de zak zit. Het is iets voor een jongen en we verklappen er bij dat het kan rijden. Wat is het?
Schrijf het woord dat de oplossing

van deze puzzel is, op een briefkaart en stuur die voor 10 december als je in Nederland woont naar **Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam** of, als je in België woont naar **Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19.**
En vergeet niet je naam en adres op de kaart te vermelden.
Schrijf bovendien in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 49". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 42.

Eerste prijs: Ria v. d. Boogaard, **Harmelen.**

Tweede prijs: Myrna de Booy, **Den Haag.**

3e tot en met 12e prijs: Marjon van Leeuwen, **Koog a. d. Zaan**; Corrie Slotboom, **Dordrecht**; Inge v. d. Kruk, **Putten (Gld.)**; Loek v. d. Linden, **Haarlem**; Joos Enneling, **Tilburg**; Jan de Boer, **Hoogkerk (Gr.)**; Paul Jongejans, **Velzen**; H. Grasseher, **Rotterdam**; Riekie Diepenmaat, **Haaksbergen**; Arthur de Ronde, **Westervoort.**

13e tot en met 22e prijs: Jeanne Veerkamp, **Poeldijk**; S. Paulus, **Berchem, Antwerpen (Blg.)**; W. Bartelds, **Ter Apel**; Adrie Borger, **Amsterdam**; Kees Kniese, **Hillegom**; Bert Schattevoet, **Horst (L.)**; Corrie Valk, **Den Helder**; Freddie Rienstra, **Steenwijk**; Nelly Prinsen, **Woensdrecht (N.Br.)**; Teun Verduin, **Gorinchem.**

De oplossing van prijsvraag no. 47 luidt: **DINSDAG.**

Eerste prijs: Een prima fototoeslel, winkelwaarde ƒ 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde: ƒ 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck"-lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hebben jullie allemaal jullie verlanglijstje al naar de Sint gestuurd? En zitten jullie nu iedere avond vol verwachting te luisteren èn te zingen bij de schoorsteen? Ik hoop dat jullie een fijne Sint Nicolaasavond zullen hebben en,... dat jullie mij daarna 'ns schrijven, wat jullie gehad hebben. Afgesproken? Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam — en voor de vrienden en vriendinnen in België — „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

ERICK ROOKER, VROOMSHOOP. Alle vriendjes uit Duckstad zijn reuze trots op je, Erick, dat je in het water gesprongen bent en dat kleine jongetje gered hebt, hoewel je zelf pas een paar weken kon zwemmen. Dat was heel dapper van je!

ADA VAN KEMPEN, WEESP. Ja, jongens, ik had eigenlijk alle namen van de leden van jullie Donald Duck-club moeten zetten, maar dan was er niet veel ruimte meer overgebleven om jullie wat te schrijven! Wat doen jullie zoal op de clubmiddagen? Vertel me dit eens de volgende keer!

NICO KLEIJN, ZAANDAM. Ik ben meteen op zoek gegaan naar Tokkie Tor en heb hem gevraagd, of hij me niet eens wat avonturen van hem kon vertellen. Maar hij zat net midden in een verhuizing, en had weinig tijd, zei hij. Over een paar weken zou hij wel 'ns bij me langs komen. Kijk dan maar 'ns goed naar hem uit!

DICK KORTEKAAS, VELSEN. Dus jij wilt later schilder worden, Dick? Dan zul je nu al heel veel moeten oefenen, want het is beslist niet gemakkelijk! En denk je er om dat je je hulswerk er niet onder laat lijden? Dat moet op de eerste plaats blijven komen, hoor!

CORRIE COPAL, OIRSCHOT. Ik heb alle vriendjes in Duckstad jouw groeten overgebracht, Corrie en ze waren er reuze blij mee, zelfs de grote Boze Wolf.... en dat is wat, hoor, want meestal kan hem dat allemaal niet veel schelen!

WALT DISNEYS

OOM DAGOBERT

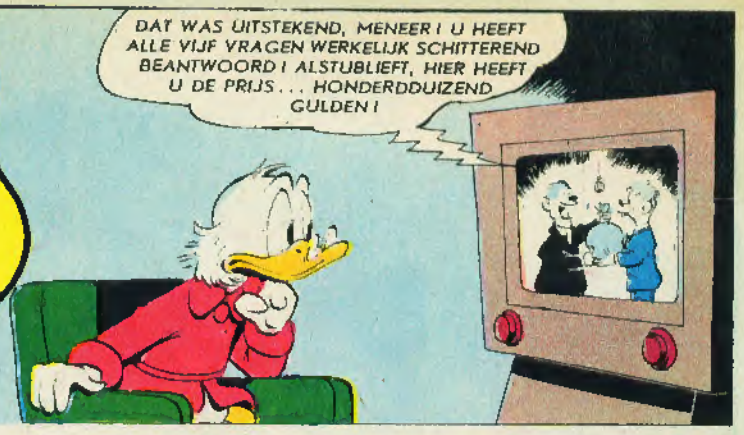

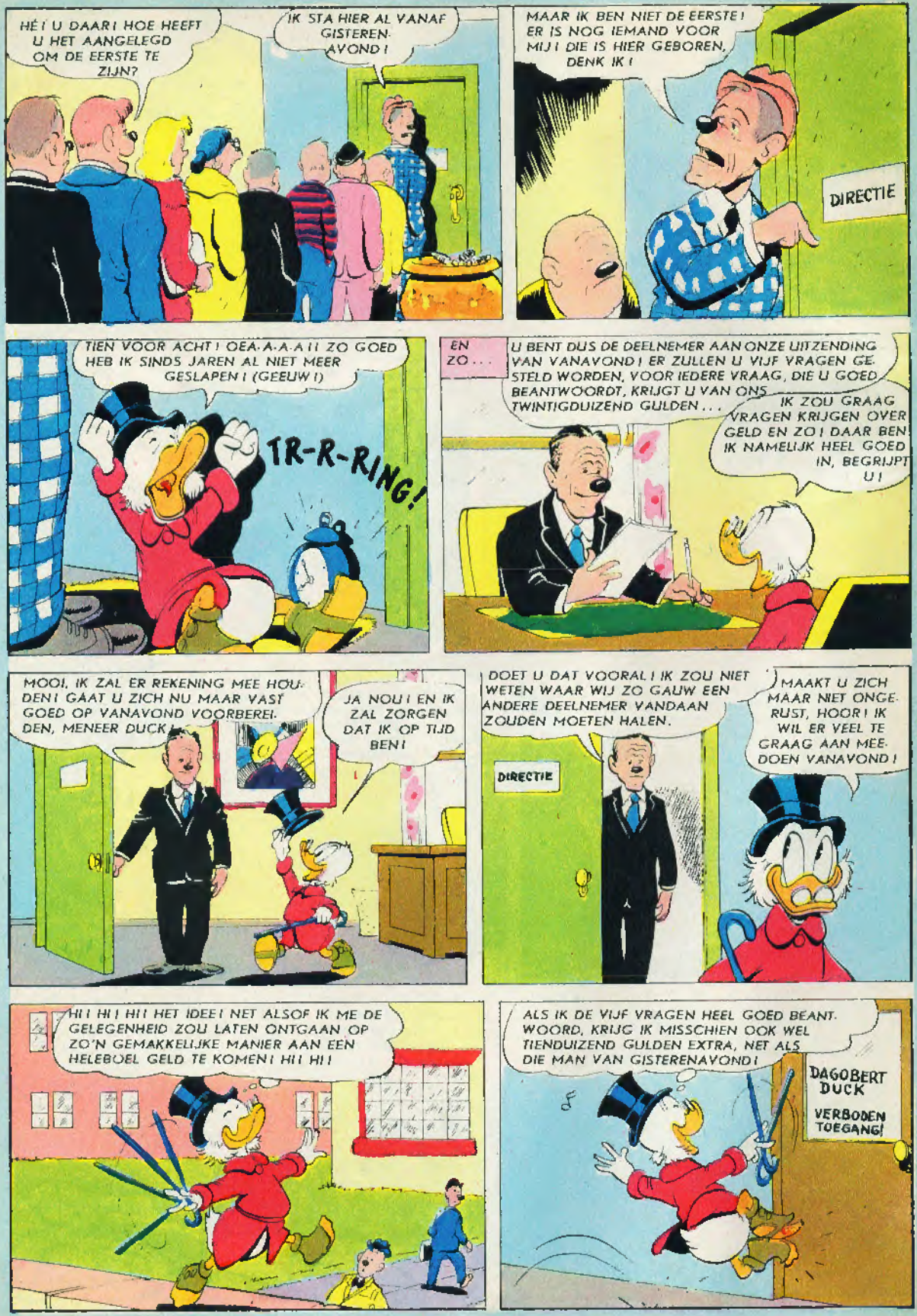
HÉ! U DAAR! HOE HEEFT U HET AANGELEGD OM DE EERSTE TE ZIJN?
IK STA HIER AL VANAF GISTEREN-AVOND!
MAAR IK BEN NIET DE EERSTE! ER IS NOG IEMAND VOOR MIJ! DIE IS HIER GEBOREN, DENK IK!
DIRECTIE
TIEN VOOR ACHT! OEA-A-A-A!! ZO GOED HEB IK SINDS JAREN AL NIET MEER GESLAPEN! (GEEUW!)
TR-R-RING!
EN ZO...
U BENT DUS DE DEELNEMER AAN ONZE UITZENDING VAN VANAVOND! ER ZULLEN U VIJF VRAGEN GESTELD WORDEN, VOOR IEDERE VRAAG, DIE U GOED BEANTWOORDT, KRIJGT U VAN ONS TWINTIGDUIZEND GULDEN...
IK ZOU GRAAG VRAGEN KRIJGEN OVER GELD EN ZO! DAAR BEN IK NAMELIJK HEEL GOED IN, BEGRIJPT U!
MOOI, IK ZAL ER REKENING MEE HOUDEN! GAAT U ZICH NU MAAR VAST GOED OP VANAVOND VOORBEREIDEN, MENEER DUCK!
JA NOU! EN IK ZAL ZORGEN DAT IK OP TIJD BEN!
DOET U DAT VOORAL! IK ZOU NIET WETEN WAAR WIJ ZO GAUW EEN ANDERE DEELNEMER VANDAAN ZOUDEN MOETEN HALEN.
DIRECTIE
MAAKT U ZICH MAAR NIET ONGERUST, HOOR! IK WIL ER VEEL TE GRAAG AAN MEEDOEN VANAVOND!
HI! HI! HI! HET IDEE! NET ALSOF IK ME DE GELEGENHEID ZOU LATEN ONTGAAN OP ZO'N GEMAKKELIJKE MANIER AAN EEN HELEBOEL GELD TE KOMEN! HI! HI!
ALS IK DE VIJF VRAGEN HEEL GOED BEANTWOORD, KRIJG IK MISSCHIEN OOK WEL TIENDUIZEND GULDEN EXTRA, NET ALS DIE MAN VAN GISTERENAVOND!
DAGOBERT DUCK
VERBODEN TOEGANG!

OOM DAGOBERT IS IN EEN OPPERBESTE STEMMING, TOT . . .
ER IS IETS HEEL ERGS GEBEURD MENEER DE DIRECTEUR! WE HEBBEN TE VEEL GELD VERDIEND!
WAT?! ONZIN! JE KUNT NOOIT TE VEEL GELD VERDIENEN . . . WEL TE WEINIG!
JA HOOR, KIJKT U MAAR! WE HEBBEN ZO VEEL VERDIEND, DAT U EEN MILJARD GULDEN BELASTING MOET BETALEN ALS U ER NU NOG ÉÉN GULDEN BIJKRIJGT!
LIEVE HELP! M-MAAR DAT IS ONTZETTEND!!
ALS IK VANAVOND 100.000 GULDEN VERDIEN, MOET IK ER 999.900.000 AAN DE BELASTING BETALEN!!
DIT IS IETS VERSCHRIKKELIJKS! WAT MOET IK DOEN? IK KAN'ER TOCH MOEILIJK NAAR TOE GAAN EN ZEGGEN DAT IK ER GEEN ZIN IN HEB!
STILTE! ZORGENKAMER!
MAAR ALS IK ER VANAVOND NAAR TOE GA, WIN IK NATUURLIJK DIE HONDERDDUIZEND GULDEN EN RAAK IK DAARDOOR EEN KAPITAAL KWIJT AAN DE BELASTING!
IK MOET ZIEK WORDEN . . . OF EEN ONGELUK KRIJGEN! DAT IS HET ENIGE WAT ER OP ZIT!
ALS IK IN BED LIG KAN GEEN MENS HET ME KWALIJK NEMEN DAT IK ER NIET BEN . . .
WOP!
KUSSENS TE KOOP!! MOOIE ZACHTE KUSSENTJES TE KOOP!!

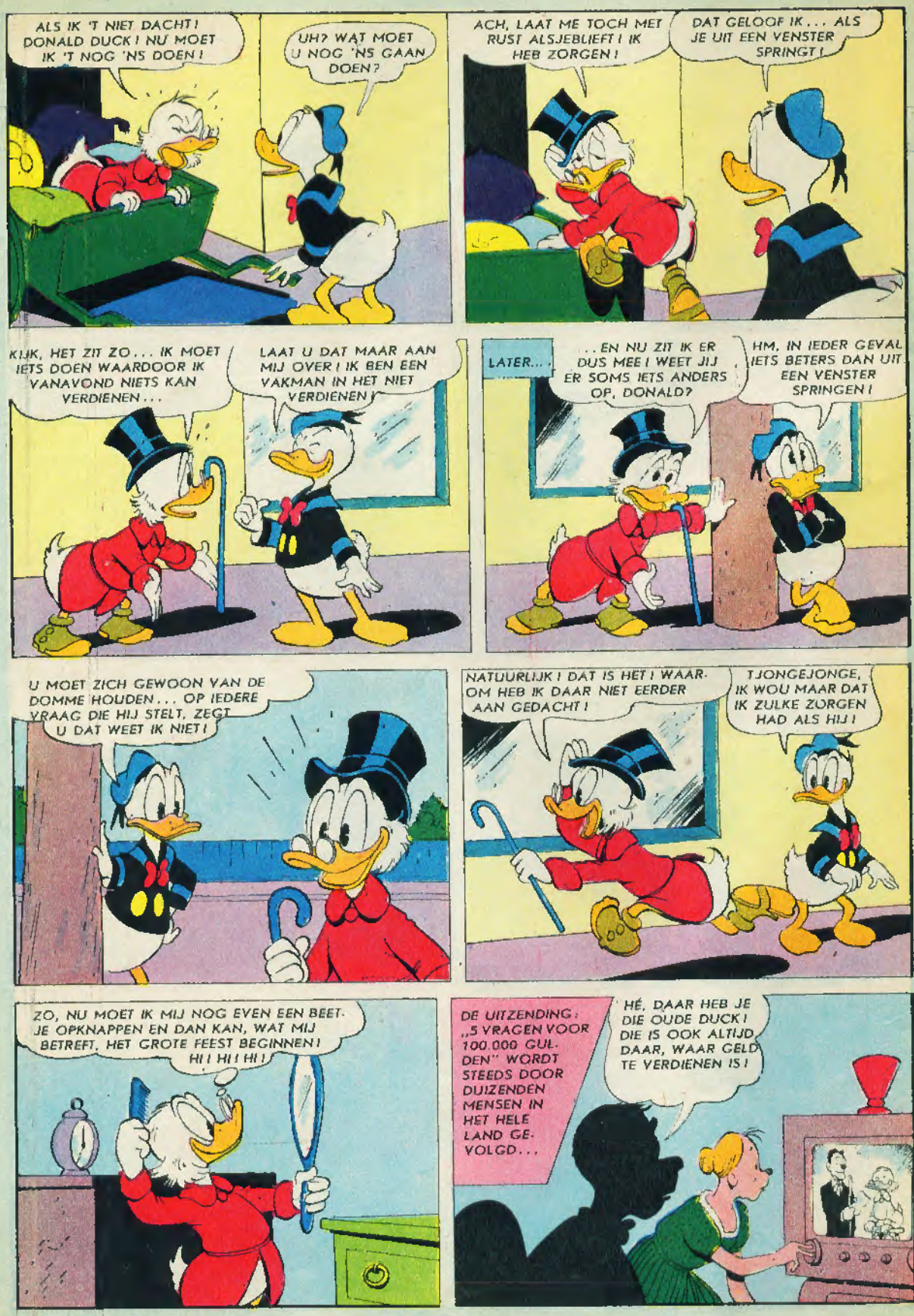
ALS IK 'T NIET DACHT! DONALD DUCK! NU MOET IK 'T NOG 'NS DOEN!
UH? WAT MOET U NOG 'NS GAAN DOEN?
ACH, LAAT ME TOCH MET RUST ALSJEBLIEFT! IK HEB ZORGEN!
DAT GELOOF IK... ALS JE UIT EEN VENSTER SPRINGT!
KIJK, HET ZIT ZO... IK MOET IETS DOEN WAARDOOR IK VANAVOND NIETS KAN VERDIENEN...
LAAT U DAT MAAR AAN MIJ OVER! IK BEN EEN VAKMAN IN HET NIET VERDIENEN!
LATER...
...EN NU ZIT IK ER DUS MEE! WEET JIJ ER SOMS IETS ANDERS OP, DONALD?
HM, IN IEDER GEVAL IETS BETERS DAN UIT EEN VENSTER SPRINGEN!
U MOET ZICH GEWOON VAN DE DOMME HOUDEN... OP IEDERE VRAAG DIE HIJ STELT, ZEGT U DAT WEET IK NIET!
NATUURLIJK! DAT IS HET! WAAROM HEB IK DAAR NIET EERDER AAN GEDACHT!
TJONGEJONGE, IK WOU MAAR DAT IK ZULKE ZORGEN HAD ALS HIJ!
ZO, NU MOET IK MIJ NOG EVEN EEN BEETJE OPKNAPPEN EN DAN KAN, WAT MIJ BETREFT, HET GROTE FEEST BEGINNEN! HI! HI! HI!
DE UITZENDING: „5 VRAGEN VOOR 100.000 GULDEN" WORDT STEEDS DOOR DUIZENDEN MENSEN IN HET HELE LAND GEVOLGD...
HÉ, DAAR HEB JE DIE OUDE DUCK! DIE IS OOK ALTIJD DAAR, WAAR GELD TE VERDIENEN IS!

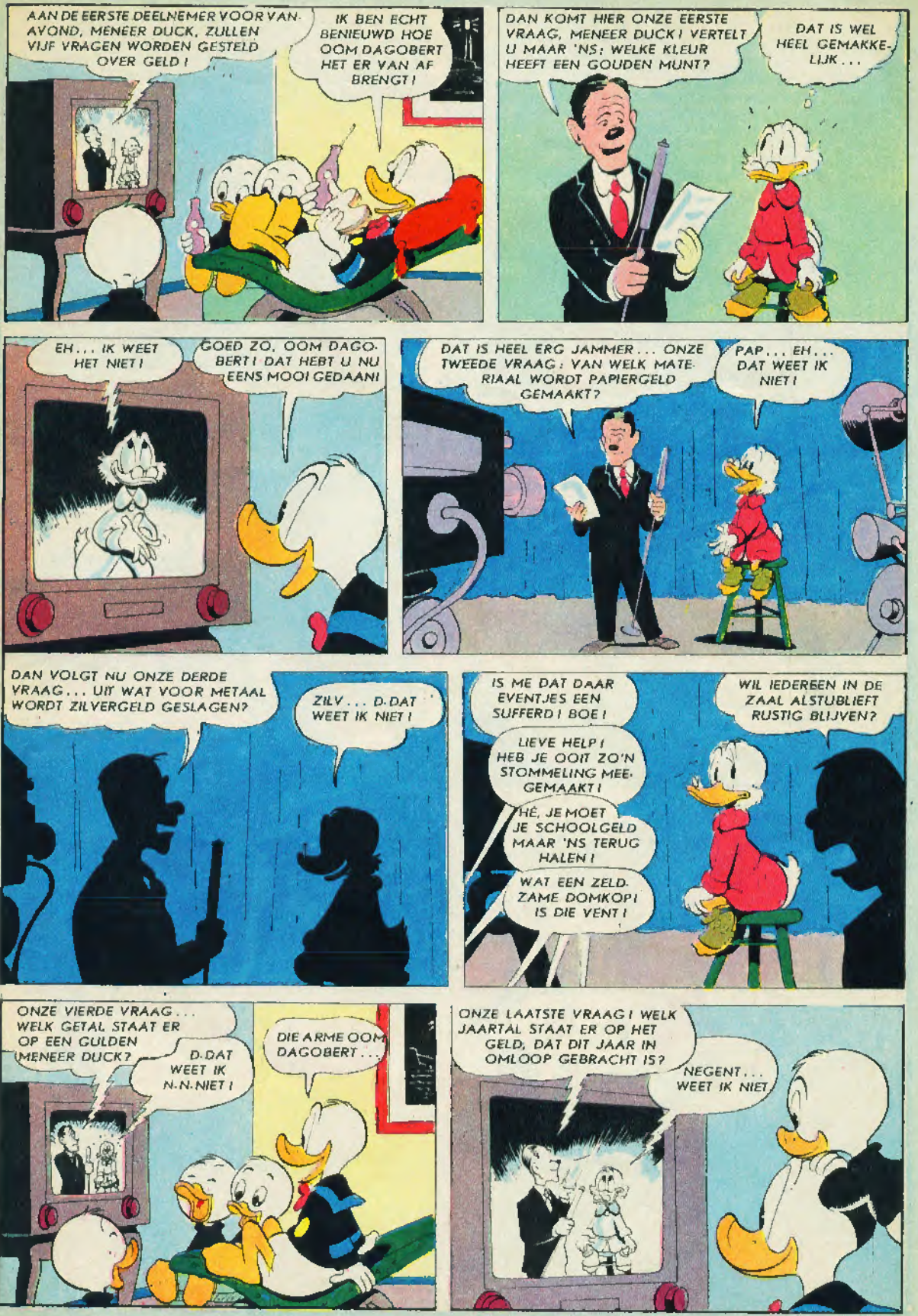
AAN DE EERSTE DEELNEMER VOOR VANAVOND, MENEER DUCK, ZULLEN VIJF VRAGEN WORDEN GESTELD OVER GELD!
IK BEN ECHT BENIEUWD HOE OOM DAGOBERT HET ER VAN AF BRENGT!
DAN KOMT HIER ONZE EERSTE VRAAG, MENEER DUCK! VERTELT U MAAR 'NS: WELKE KLEUR HEEFT EEN GOUDEN MUNT?
DAT IS WEL HEEL GEMAKKELIJK...
EH... IK WEET HET NIET!
GOED ZO, OOM DAGOBERT! DAT HEBT U NU EENS MOOI GEDAAN!
DAT IS HEEL ERG JAMMER... ONZE TWEEDE VRAAG: VAN WELK MATERIAAL WORDT PAPIERGELD GEMAAKT?
PAP... EH... DAT WEET IK NIET!
DAN VOLGT NU ONZE DERDE VRAAG... UIT WAT VOOR METAAL WORDT ZILVERGELD GESLAGEN?
ZILV... D-DAT WEET IK NIET!
IS ME DAT DAAR EVENTJES EEN SUFFERD! BOE!
LIEVE HELP! HEB JE OOIT ZO'N STOMMELING MEEGEMAAKT!
HÉ, JE MOET JE SCHOOLGELD MAAR 'NS TERUG HALEN!
WAT EEN ZELDZAME DOMKOP! IS DIE VENT!
WIL IEDEREEN IN DE ZAAL ALSTUBLIEFT RUSTIG BLIJVEN?
ONZE VIERDE VRAAG... WELK GETAL STAAT ER OP EEN GULDEN MENEER DUCK?
D-DAT WEET IK N-N-NIET!
DIE ARME OOM DAGOBERT...
ONZE LAATSTE VRAAG! WELK JAARTAL STAAT ER OP HET GELD, DAT DIT JAAR IN OMLOOP GEBRACHT IS?
NEGENT... WEET IK NIET

ONZE EERSTE DEELNEMER VAN VANAVOND, MENEER DUCK, WAS JAMMER GENOEG NIET IN STAAT OM OOK MAAR ÉÉN VRAAG VAN DE „VIJF VRAGEN VOOR HONDERD-DUIZENDGULDEN" TE BEANTWOORDEN, DAMES EN HEREN TELEVISIEKIJKERS . . .
HÈ, HÈ! GELUK-KIG EINDELIJK AFGELO-PEN! DAG, HOOR!
HO! STOP! WACHT U NOG EVENTJES, MENEER DUCK! WIJ HEBBEN EEN KLEINE VERRAS-SING VOOR U!
GOOI HEM ERUIT, DIE SUFFERD! WEG MET HEM! BOE! BOE!
KIJK, MENEER DUCK . . . VOOR DE DOMSTE DEEL-NEMER AAN ONZE UITZENDING HEBBEN WIJ NAMELIJK EEN BEDRAG VAN HONDERDTWIN-TIGDUIZEND GULDEN KLAARGEZET . . . EN EEN DOMMERE ALS U VINDEN WE VAST NIET!
WIE ZO REUZE DOM IS, KAN BEST EEN BEETJE GELD GEBRUI-KEN, VIND IK!
LATER' IN HET HUIS VAN DONALD, WAAR OOM DAGOBERT NAAR TOE GESTORMD IS . . .
VOOR IK MIJN NEGENHONDERD NEGEN-ENNEGENTIG MILJOEN, ACHTHONDERD-ZESTACHTIG DUIZEND LIEVE GULDENTJES NAAR DE BELASTING GA BRENGEN, MOET IK NOG TWEE DINGEN DOEN. ALLEREERST ZAL IK DAT TELEVISIETOESTEL HELEMAAL IN GRUZELS MEP-PEN, WANT DAAR IS ALLES OP DIE AVOND MEE BEGONNEN . . .
. . . EN OP DE TWEEDE PLAATS GA IK JOU OP ZO'N MANIER BEDANKEN VOOR JE GOEDE RAAD, DAT JE HET DE EERSTVOLGEN DE PAAR WEKEN WEL UIT JE HOOFD ZULT LATEN BIJ MIJ IN DE BUURT TE KOMEN!

WALT DISNEYS
PLUTO
PLUTO! HOE VAAK MOET IK JE NU NOG ZEGGEN DAT JE NIET IN MIJN BLOEMPERKJES MAG GRAVEN!
MOET U 'NS ZIEN, OOM MICKEY HIJ HEEFT MIJN HELE SCHOEN HAAST OPGEGETEN!

ZO KAN HET NIET LANGER, PLUTO! JE DOET ALLERLEI DINGEN, DIE JE HELEMAAL NIET MAG DOEN! ER IS DE LAATSTE TIJD GEEN HUIS MET JE TE HOUDEN, ZO ONGEHOORZAAM BEN JE!
?

EN DIE AVOND, ALS MICKEY DE KRANT INKIJKT...
PROFESSOR POTHOREN, DE WERELDBEROEMDE HYPNOTISEUR ZAL MORGEN IN DUCKSTAD KOMEN OM ENKELE VOORDRACHTEN TE HOUDEN OVER HYPNOSE EN DE INVLOED DAARVAN OP ZWAKKE KARAKTERS.
EEN HYPNOTISEUR! HM... HET IS ALTIJD DE MOEITE WAARD OM HET TE PROBEREN! MISSCHIEN IS DAT DE OPLOSSING!

DE VOLGENDE OCHTEND GAAN MICKEY, PUK EN MAX NAAR PROFESSOR POTHOREN, DE BEROEMDE HYPNOTISEUR...
KIJK NAAR DE SLINGER, PLUTO... JUIST... EN GA NU MAAR SLAPEN... SLAPEN... DOE JE OGEN DICHT... MAAR LUISTER NAAR WAT IK ZEG, HOOR...
?

LIEVE HELP! Z-ZIET U D...
SSSST! MOND DICHT!
LUISTER GOED, PLUTO... JE MAG NOOIT MEER ONGEHOORZAAM ZIJN...

NOOIT MEER... ALS JE OOIT NOG EENS IETS STOUTS UIT. HAALT... ACHTER EEN KAT AANZIT OF ZO...

... ZAL DE GEDAANTE VAN JE BAAS VOOR JE OPDUIKEN EN JOU ER AAN HERINNEREN DAT JE HET NIET MAG DOEN...

W-WAT? MIJN GEDAANTE?
HM, IK WIL NIET TEVEEL BELOVEN, VERGEET U NIET DAT DIT DE EERSTE KEER IS DAT IK EEN DIER HYPNOTISEER! MAAR IK HEB GEDAAN WAT IK KON, BETER KAN IK 'T NIET!

OF HET AL DAN NIET ZAL WERKEN LIGT OOK NOG AAN DE VERSTANDELIJKE ONTWIKKELING VAN UW HOND... IK ZAL HEM NU MAAR UIT ZIJN HYPNOTISCHE SLAAP WAKKER MAKEN, DAN KUNT U ZIEN OF HET GEHOLPEN HEEFT.
VERSTANDELIJKE ONTWIKKELING? LIEVE HELP IN DAT GEVAL...
SNEP!
GEEUW!

...DENK IK NIET DAT HIJ DOOR HYPNOSE GEHOORZAMER WORDT!
IS ONZE PLUTO NU EINDELIJK EEN BRAVE HOND GEWORDEN...
WAF!
...DIE GEEN STOUTE DINGEN DOET?

MICKEY SCHIJNT GELIJK TE HEBBEN... NAUWELIJKS LOPEN ZE OP STRAAT OF PLUTO ZIET EEN JONG KATJE, DAT OP EEN STOEL LIGT TE ZONNEN EN ZONDER ZICH TE STOREN AAN MICKEY JAAGT PLUTO HET OP...
PLUTO!
WOEF! WAF!
WRAF!

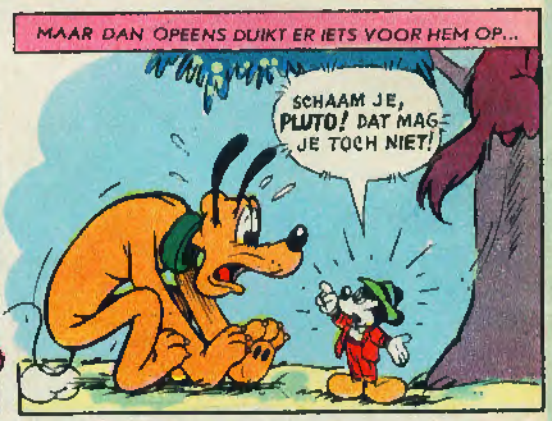
MAAR DAN OPEENS DUIKT ER IETS VOOR HEM OP...
SCHAAM JE, PLUTO! DAT MAG JE TOCH NIET!

SLIK!
HOE VAAK MOET IK 'T JE NU NOG ZEGGEN? LAAT DIE POESJES TOCH MET RUST!

SLIK!
?
HÉ... WACHT 'NS EVENTJES... MICKY WAS WEL HÉÉL KLEIN DAARNET!

EN NU OPEENS IS HIJ WEG! DAT IS VREEMD... WAAR ZOU HIJ GEBLEVEN ZIJN? NET STOND HIJ DAAR TOCH... OF ...EH... STOND HIJ ER NET EIGENLIJK WEL?
?

IK BEGRIJP ER NIETS VAN, DENKT PLUTO! NU JA, IK ZAL HET ME ALLEMAAL WEL VERBEELD HEBBEN! IK DACHT DAT HIJ ER STOND... MAAR DAT WAS NIET ZO... DAT KAN NIET...
?

MAAR EEN PAAR MINUTEN DAARNA, TERWIJL PLUTO HEEL ERG HARD AAN 'T NADENKEN IS OVER WAAR HIJ IETS LEKKERS ZOU KUNNEN VINDEN...
LAAT DAT, PLUTO! JE WEET DAT JE DE KLUIF VAN NERO NIET MAG WEGPAKKEN!
NERO

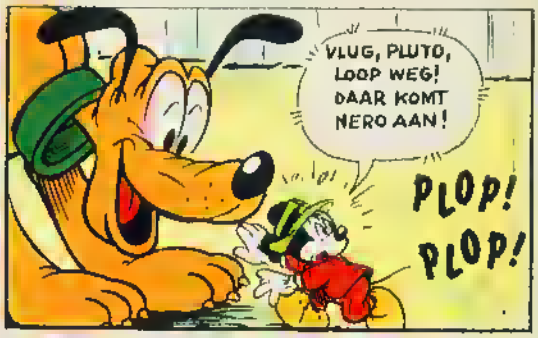
HOE IS 'T MOGELIJK! HET WAS DUS HELEMAAL GEEN VERBEELDING VAN HEM... HIJ HAD HET WEL DEGELIJK GOED GEZIEN! EN DAN MERKT HIJ OPEENS NOG WAT... HIJ IS PLOTSELING HEEL GROOT GEWORDEN.. WEL DRIE KEER ZO GROOT ALS MICKEY!
VLUG, PLUTO, LOOP WEG! DAAR KOMT NERO AAN!
PLOP! PLOP!

NERO? WAT DENK MICKEY WEL! DAT HIJ DAARVOOR WEG ZOU LOPEN? I KOM, KOM, DENKT PLUTO, NU IK ZO GROOT GEWORDEN BEN HOEF IK VOOR DAT BEEST OOK NIET BANG MEER TE ZIJN! IK ZAL HEM 'NS LATEN ZIEN WAT VECHTEN IS!
?
GRRR!
NERO

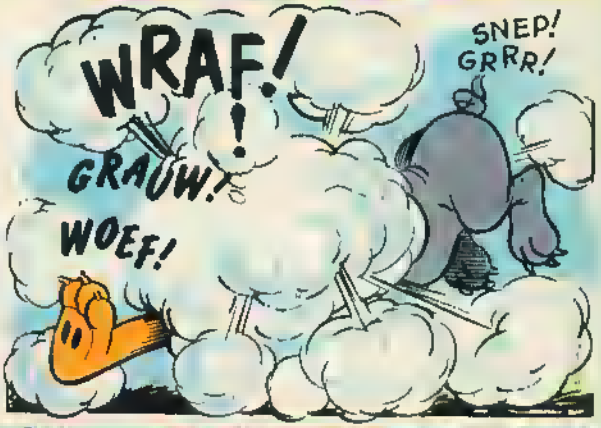
WRAF!
GRAUW!
WOEF!
SNEP!
GRRR!

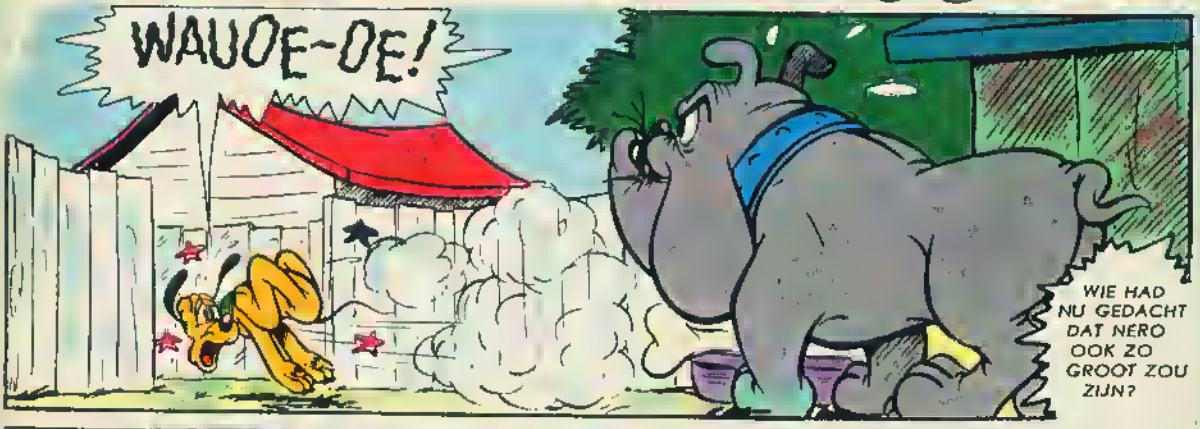
WAUOE-OE!
WIE HAD NU GEDACHT DAT NERO OOK ZO GROOT ZOU ZIJN?

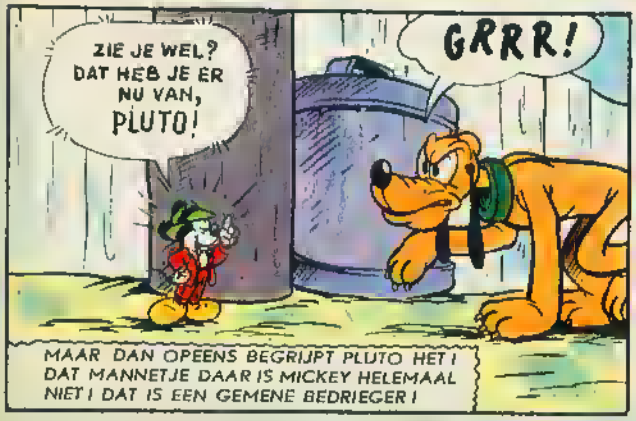
ZIE JE WEL? DAT HEB JE ER NU VAN, PLUTO!
GRRR!
MAAR DAN OPEENS BEGRIJPT PLUTO HET! DAT MANNETJE DAAR IS MICKEY HELEMAAL NIET! DAT IS EEN GEMENE BEDRIEGER!

HIJ DOET ALLEEN MAAR ALSOF HIJ MICKEY IS! MAAR HIJ ZAL HEM WEL 'NS LEREN!
PLUTO! WAT HEB JE! HOU OP! NIET DOEN!
WAF! WOEF!
WRAF!

HET GEHEIM SMOKKELAARSNEST

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig worden opgeknapt, maar de kinderen mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt een kamer in het huis waar een aantal kisten in staat. De huisbewaarder Brimley en zijn vrouw vinden dat de jongen nu teveel weet. Zij sluiten hem op maar hij weet langs een geheime gang te ontsnappen. De kinderen maken kennis met majoor Markins. Alison hoort hoe hij een paar dagen later midden in de nacht bevelen geeft aan iemand. De majoor komt ook een avond bij hen op visite. Als hij afscheid van hen heeft genomen, verstopt hij zijn auto achter een struik en sluipt terug naar „Het Meeuwennest". Een paar dagen later ontdekken zij een hol in het bos. Zou dit de schuilplaats van de Brimley's zijn? Als zij het hol later gezamenlijk weer bezoeken, ontdekken zij 'n luik in de grond...

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

LESLIE ging als eerste naar beneden, op de hielen gevolgd door John, Gordon en mijnheer Douglas. Na veertien treden te zijn afgedaald — John telde ze — stonden zij in een gang die zo nauw was dat je niet met zijn tweeën naast elkaar kon staan. Nog ongeveer vijftien meter konden zij doorlopen, toen stonden zij voor een rotswand.

„Wat is er aan de hand, Leslie?" riep mijnheer Douglas die vanaf zijn plaats niet kon zien waarom zij stil stonden.

„De gang houdt ineens op," riep die terug. „We staan voor een blinde muur. Ruwe rots. Ik kan de sporen zien van de gereedschappen waarmee ze de gang hebben uitgehakt, maar dat is alles."

De jongens en mijnheer Douglas wrongen zich om beurt langs Leslie heen, beschenen de muur met hun lantaarns, maar kwamen allemaal tot dezelfde slotsom: ze konden echt niet verder. „'t Ziet er naar uit," zei mijnheer Douglas teleurgesteld, „alsof deze gang nog veel langer had moeten worden, maar om een of andere reden is hij niet af gemaakt. Kom, laten we naar buiten gaan, 't is hier heet."

Nauwelijks stonden zij met knipperende ogen buiten of tante Caroline riep: „Wat zien jullie er allemaal uit! Leslie, je hebt een grote vuile veeg dwars over je gezicht."

„Is mijn gezicht ook vuil?" vroeg John.

„Natuurlijk," zei Alison. „Dat is het altijd."

„En? Iets gevonden?" vroeg moeder.

„Niets wat de moeite waard is," zei vader. „Alleen maar een trap en een gang die volkomen doodloopt."

„Nou, ik vind het jammer voor jullie," zei moeder, „maar ik kan niet zeggen dat het mij spijt. Zullen we terug gaan? Ik heb trek in 'n kopje thee."

Na de thee gingen mijnheer en mevrouw Douglas naar de boerderij om met de Grundels te praten en de paarden te bekijken waarop de kinderen hadden gereden. Vervolgens keerden vader, moeder en tante Caroline terug naar het huis voor een bespreking over belangrijke onderwerpen zoals verf, gordijnen en verlichting. Terwijl die aldus bezig waren, lieten de kinderen Leslie de boerderij zien. Hij was in alles bevig geïnteresseerd en zei: „Ik wou dat ik hier een week of zo kon blijven."

„Nou, waarom niet?" riepen zij in koor. „Er is ruimte genoeg in onze tent," verzekerde John hem. „Ach vooruit, doe het. Je zult je best amuseren."

„Dat zeker," zei Leslie, „maar ik wil me niet in jullie kamp dringen."

„Geen kwestie van indringen," zei Gordon. „We zouden het juist reuze fijn vinden."

„Laten we eens horen wat jullie ouders ervan denken," stelde Leslie voor. Maar hij keek alsof hij al had besloten, te blijven.

Mijnheer en mevrouw Douglas stonden met tante Caroline op het grasveld te praten. „Wij zouden graag willen dat Leslie bij ons bleef," deelde John hun zonder omslag mee.

Vader keek moeder aan en lachte. „Daar hadden wij het nu net over," zei hij. Iedereen vond het een prima idee dat Leslie in het kamp zou blijven — vooral mijnheer en mevrouw Douglas voor wie het een hele opluchting was. Hoewel zij hadden besloten, de kinderen niet te laten merken dat zij de toestand werkelijk gevaarlijk achtten, voelden zij er weinig voor om hen in deze omstandigheden alleen achter te laten.

„Nou, dan is iedereen tevreden," zei vader, „en dan kunnen wij de terugweg wel weer aanvaarden. Jullie moeten maar zien dat je plaats maakt voor nog een kampeerder."

„Ja, maar de dekens?" zei tante Caroline. „Hebben jullie er genoeg voor Leslie?"

„Ja, hoor," zei Alison. „De nachten zijn zo warm, dat we ze lang niet allemaal gebruiken."

Vlak voordat hij de auto startte, riep mijnheer Douglas de kinderen nog even bij zich. „Ik zal zo gauw mogelijk een nieuwe tuinman zien te krijgen, maar voordat die komt, moeten jullie de zaken hier een beetje op gang houden. Ik ben bang dat er in de kassen een heleboel planten dood gaan als jullie ze geen water geven. Zeg, en denk eraan dat jullie de schilders niet voor misdadigers aanzien als die over een paar dagen hier komen!"

Zij wuifden de auto na tot die uit het gezicht was verdwenen. Toen maakte John een verschrikte beweging, alsof hij iets vergeten had.

„We zouden graag willen dat Leslie bij ons bleef!"

VAN HET

ARSBOS

„Wat is er?" vroeg Alison. — „Er is nog ijs over," antwoordde hij. „Kom mee!"
Zij renden achter hem aan naar het kamp en vijf minuten later was er van het ijs geen spoortje meer over. Later op de avond maakten zij een kampvuur, waarbij Leslie vertelde over zijn belevenissen in Zuid-Amerika, totdat zij allemaal slaperig waren en geeuwend in hun tenten verdwenen.
Niets verstoorde de nachtelijke rust voordat een vrolijke stem hen de volgende ochtend wakker riep. Bij het geluid daarvan stak John zijn hoofd door de tentopening en zag boer Grundel staan. „Hé, luiaards," riep die opgewekt, „ik ga vanochtend naar een openbare verkoping van vee. Hebben jullie zin om mee te gaan?"
„Tuurlijk," verklaarde John meteen geestdriftig. Hoe laat gaat u weg?"

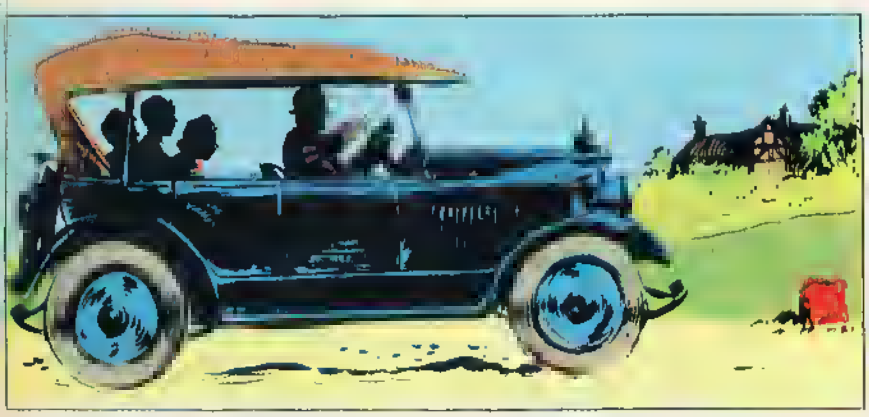

„Zien jullie dat huis daar tussen de bomen?" vroeg hij op een zeker moment.

„Natuurlijk wal?" gromde Leslie's slaperige stem van onder de dekens.
„Wie is dat?" vroeg boer Grundel scherp.
„Alleen maar een vriend van ons die gisteren met onze ouders is meegekomen. Hij is heel onschuldig..." Johns stem brak af, want hij werd van achteren heet gepakt en de tent in getrokken. Grundel hoorde een kreet en daarna gesmoord: „Nee, niet onschuldig. Hij is een grote bruut!"
Grundel luisterde even grinnikend naar het lawaai van het gevecht dat Leslie met John en Gordon leverde, en riep er toen bovenuit: „Om half tien ga ik weg. Zorg maar dat je er bent!"
Om kwart over negen waren zij al klaar om te vertrekken, maar Alison besloot op het laatste moment toch niet mee te gaan. „Ik ga liever een paar brieven schrijven," zei ze. „Als jullie weg zijn, heb ik daar mooi de kans voor." Maar eigenlijk was dat een smoesje. Zij was van plan, op haar gemak het huis te doorzoeken.
En dus gingen Leslie en de jongens zonder haar met de boer mee, die hen onderweg bezig hield met verhalen over allerlei mensen uit de omgeving. „Zie je dat huis daar tussen de bomen?"

Ze sloegen linksaf en reden even later het erf op....

vroeg hij op een zeker moment. „Toen ik een jongen was, woonde daar een oude man die veertig jaar lang alleen zijn gezicht en zijn handen waste. Maar op zekere dag bracht de politie hem naar Londen omdat hij getuige moest zijn in een rechtszaak, en toen lieten zij hem in een van die grote hotels wonen. Natuurlijk vond zijn familie, dat hij toen ook maar eens in het bad moest, maar toen zij hem dat vertelden, schreeuwde hij: „Wassen? Ik mij wassen? Nooit van mijn leven!" Maar zijn dochter die met hem mee was gegaan, duwde hem de badkamer in en zei dat zij hem er niet uit zou laten voordat hij zich had gewassen. Nou, en dat heeft hij toen ten einde raad gedaan."
„De arme kerel," zei Leslie op zo'n medelijdende toon dat iedereen in lachen uitbarstte.
„Ja, zeg dat wel," vervolgde de boer. „Want de volgende ochtend lag hij met longontsteking in bed."
„Dus was het gewoon misdadig om die arme man het bad in te sturen," zei John.
„Precies! Dat vonden de mensen hier ook allemaal. En zij hebben zijn dochter dan ook zoveel verwijten gemaakt, dat zij naar een ander dorp is verhuisd."
Leslie keek de boer van terzijde aan en probeerde uit diens gezicht op te maken of hij hen voor de gek hield, maar als dat al zo was, dan liet Grundel het toch niet merken. Even later wees hij weer met zijn eeltige vinger.
„Zie je dat groepje bomen daar? Daarachter staat een huis waarin een oude vrouw leeft die zelfs nu nog de naam heeft, een heks te zijn. Volgens mij is zij gewoon een vies vrouwtje die haar huis schandelijk verwaarloost. De mensen zeggen, dat zij zakken met geld in haar huis heeft verstopt."
„Dan mag ze wel oppassen dat niemand het steelt," zei John.
„Iemand uit deze streek zal dat niet in zijn hoofd halen," verklaarde Grundel.
„Niemand durft in haar buurt te komen. Zie je die boerderij daar rechts?" vervolgde hij. „Die was vroeger van mijn grootvader. Hij hield altijd een paar geiten in de wei van de koeien. Dat doen sommige boeren. Ze zeggen, dat de koeien dan rustig en zachtaardig blijven. Hoe dan ook, mijn grootvader had ook een bok die

lang niet makkelijk was. Op een morgen brak hij los en op de weg kwam hij de postbode tegen die hij een geweldige dreun in zijn maag gaf. Tegen de tijd dat de arme kerel weer genoeg op adem was om op te krabbelen, had die bok de helft van de brieven opgegeten."

Gordon vroeg zich af hoeveel van die verhalen de boer gewoon maar verzon en hoeveel ervan waar was. Maar Grundel ging alweer verder. „Zie je die oude man daar in de deuropening van zijn huisje? Dat is oude Sam Fudge. Jaren geleden speelde hij in de kerk altijd op de cello. Zij hadden toen nog geen orgel hier en de mensen zorgden voor hun eigen muziek. Sam bracht zijn cello altijd in een kinderwagen de kerk in, maar hij speelde niet gek. Nou, op zekere dag waren ze aan het oefenen voor het kerstfeest. De dominee dirigeerde en deed enorm zijn best. Maar op een moment dat iedereen stil moest zijn, maakte Sam op zijn cello een verschrikkelijk geluid. De dominee was woedend, maar Sam was onbewogen en zei: „Het spijt me, dominee. Er zat een vlieg op het papier en ik dacht dat het een noot was!"

Toen zij allemaal lachten, stak de boer zijn hand op. „Er komt nog meer," zei hij. „Op kerstavond wilde Sam natuurlijk niet voor de tweede keer zo'n rare fout begaan, en daarom hing hij aan zijn muziekstandaard een vliegenvanger. Maar Sam was een beetje zenuwachtig en toen hij een bladzijde omsloeg, liet hij het boek met de muziek vallen. „Oh, lieve help," mopperde hij en hij bukte zich om het op te rapen. En meteen plakte de vliegenvanger aan zijn baard vast. O mensen! je had hem moeten zien! In paniek greep hij de vliegenvanger beet en in één ruk had hij bijna zijn halve baard van zijn kin getrokken! Maar natuurlijk bleef die vliegenvanger aan zijn vingers kleven en wat hij ook deed, steeds zat dat ding aan een van zijn handen vast. Het koor kon niet meer zingen van het lachen, maar al spoedig viel er een akelige stilte waarin je Sam kon horen schelden dat het een lieve lust was."

„En wat zei de dominee?" vroeg John.

„Die zei niets, maar Sam sprong op en rende de kerk uit alsof hij bezeten was."

Hiermee was er voorlopig een eind gekomen aan de verhalen van de boer, want zij waren bij de boerderij gearriveerd. Er slonden op het erf tientallen auto's, wagens en motorfietsen geparkeerd en het kostte moeite er doorheen te komen. Boer Grundel bracht hen naar de wei waar de verkoping plaats zou vinden. Tussen een grote afrastering stond een kudde schapen te blaten. In open hokken wachtten koeien en hun kalveren klagelijk lociend op een koper. In lage hokken kakelden kippen en aan de rand van de wei stonden karren en landbouwmachines in een lange rij. — De boer die zijn eigendommen verkocht, was een oude man. Hij begroette iedereen vriendelijk en liep soms met iemand mee om zijn mooiste beesten aan te wijzen. Gordon vroeg zich af waarom hij uitverkoop hield. „Heeft hij niemand die hem kan opvolgen?" vroeg hij. — „Nee," zei Grundel. „'t Is heel jammer. Vijftig jaar lang heeft hij deze boerderij gehad, en hij had drie zonen, flinke kerels allemaal. Maar in de oorlog zijn zij alle drie gesneuveld en nu heeft hij geen opvolger meer. Zelf is hij te oud geworden om het bedrijf nog voort te zetten."

Toen verscheen de afslager ten tonele met een assistent. „Dames en heren..." schreeuwde de afslager, en zo was de verkoping begonnen. Er werd goed geboden, maar de beesten zagen er dan ook uitstekend uit. Slechts één dier kreeg maar heel weinig belangstelling. Dat was een oude merrie die er bijzonder afgetobd en droefgeestig uitzag en waarop niemand een bod wilde doen. Tot stomme verbazing van de jongens en van Leslie was het tenslotte boer Grundel die een paar tientjes bood en zich daarvoor de eigenaar van de merrie mocht noemen. Maar zelfs die paar tientjes, dachten zij, waren nog teveel, want het paard zag er niet naar uit dat het nog ooit zou kunnen werken.

„Waarom hebt u haar gekocht?" vroeg Gordon.

„Ik denk dat ik het wel weet," zei John.

„Nou, waarom heb ik het dan gedaan?" vroeg de boer. — „Om haar nog een prettige oude dag te bezorgen." — „Precies!" — „U houdt werkelijk van paarden," merkte Leslie op. — „Ja, mijnheer Slater, en ik heb een hekel aan mensen die zich er niets van aantrekken hoe een trouwe knecht, zoals die merrie, aan zijn eind komt."

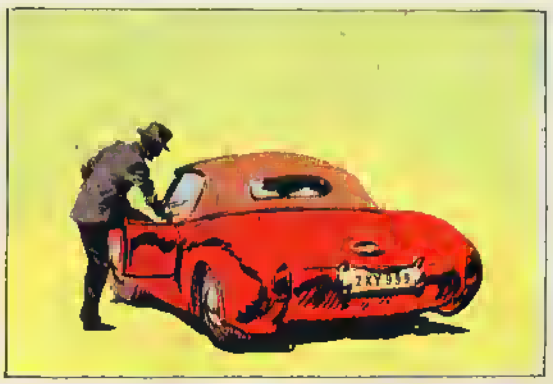

„Dat is . . . de auto van majoor Markins!" riep John.

Op dat moment kwam de boer, wiens bezittingen werden verkocht, naar mijnheer Grundel toe en zei: „Hartelijk dank, John. Ik had al gehoopt dat jij de merrie zou kopen. Ik zal je teruggeven wat je ervoor hebt betaald."

Plotseling trok John Gordon aan zijn mouw en toen die hem vragend aankeek, zei John schor: „Kijk eens, kijk daar eens! Is dat Brimley niet?" — Gordon nam de man die John aanwees, scherp op. „Hij lijkt inderdaad veel op hem. Laten we een beetje dichter naar hem toe gaan." En tegen Leslie zei hij: „We geloven dat daar onze weggelopen tuinman staat."

Met hun' drieën wrongen zij zich door de menigte en haastten zich naar de plaats waar John het eerst de man had gezien die hij voor Brimley aanzag. Aanvankelijk zagen zij geen spoor meer van hem, maar toen riep John: „Daar gaat hij, bij de parkeerplaats!"

Hij liep vlugger dan zij van Brimley hadden verwacht en het was onmogelijk hem in te halen zonder meteen zijn aandacht te trekken. Gelukkig konden zij wel zien hoe hij achter in een auto stapte, die onmiddellijk het hek uitreed. „Die wagen komt me ook bekend voor," zei Gordon.

„Dat zou ik denken!" riep John. „Heb je het nummer gezien? ZXY-999."

„ZXY-999! Maar dat is..." Gordons ogen gingen wijd open.

„Precies! Dat is de auto van majoor Markins!"

Is dit het bewijs dat de majoor en Brimley samen onder één hoedje spelen en dus broeders zijn in de misdaad? En . . . wat heeft Allson inmiddels gedaan? Heeft zij in het Meeuwennest nog een ontdekking gedaan? Dat kun je lezen in de volgende „Donald Duck"!

Beetjes en Beetjes van Donald Duck

WELKE ZIJN DEZELFDE?

In dit aquarium zwemmen tien visjes; telkens twee zijn van dezelfde soort. Die lijken dus heel veel op elkaar, maar.... toch zijn er slechts twee visjes bij, die precies gelijk aan elkaar zijn. Kun je die vinden?
De oplossing staat op pagina 27.

DE ONDERGRONDSE

De allereerste ondergrondse spoorweg kwam negentig jaar geleden gereed In- of liever gezegd: onder de Engelse hoofdstad Londen. Nadien zijn vele steden in Europa gevolgd, denk maar eens aan de ondergrondse van Parijs, Madrid en Berlijn en dan niet te vergeten de enige jaren geleden geopende ondergrondse Noord-Zuid verbinding onder Brussel door. Een knap stuk werk, waar de Belgen terecht heel trots op kunnen zijn. Ook Amsterdam heeft zijn „ondergrondse"-plannen. Hier gaat het om een spoorweg, die vanuit het centrum der stad naar het vliegveld Schiphol loopt en dan verder door naar Den Haag.
Maar wanneer deze plannen werkelijkheid zullen worden is nog niet bekend.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

In deze tijd van marsepein, borstplaat en kerstkrans snak je natuurlijk naar een hartig hapje en daarom gaan we dat nu even samen maken. Dit keer laten we onze keus eens vallen op vis en we gebruiken: een klein blikje sardines, een klein blikje zalm, een pakje toastjes, een gekookt ei, een zoetzure augurk en een beetje mayonaise. Nu eerst de toastjes met een heel klein beetje boter besmeren en ze dan in twee helften verdelen, iedere helft op een afzonderlijk bordje leggen. De ene helft van de toastjes beleg je met dunne plakjes hardgekookt ei. De sardientjes halveer je in de lengte en bovenop ieder plakje ei komt zo'n half sardientje. De andere toastjes beleg je met een dun laagje zalm, hierop komt een half plakje gekookt ei en de helft van een schijfje augurk. In het midden tussen ei en augurk spuit je een heel klein toefje mayonaise.
Zulke kleine hartigheidjes zijn op ieder uur van de dag welkom en je zult zien dat ze de gezelligheid van de feestdagen nog extra verhogen.

EVEN DE LIJN TREKKEN!

De sinterklaastijd met zijn snoepgoed en vele verrassingen nadert alweer met rasse schreden. Als je in die dagen eens stiekem om de hoek van een huiskamerdeur zou kunnen gluren, zag je vast en zeker 's nachts wel eens het tafereeltje dat hier op dit plaatje verscholen staat. Als je de stippen van 1 t/m 35 door middel van rechte potloodlijnen met elkaar verbindt, zie je meteen wat wij bedoelen.

DE DD 10

Om een vliegtuig, type DD 10, te maken, begin je met de afbeeldingen 1 en 2 op doorschijnend papier over te nemen. Vervolgens leg je op een velletje tekenpapier een stukje carbon en daarop de tekening op het doorschijnend papier.
Door de lijnen nu met een niet te scherp gepunt potlood over te trekken, kun je de afbeeldingen gemakkelijk op het tekenpapier overbrengen.
Met plakkaatverf worden de vliegtuigonderdelen gekleurd en daarna langs de bultenste lijnen uitgeknipt. Vouw het papier op de stippellijnen om, zoals afb. 3 aangeeft.
Schuif het staartstuk in de gleufjes A, leg een lucifer in de neuspunt en lijm het papier op die plaats en ook het papier dat de romp vormt, tegen elkaar.
Om de DD 10 te laten vliegen, neem je hem tussen duim en wijsvinger bij de neus en werp je hem luchtig van je af.

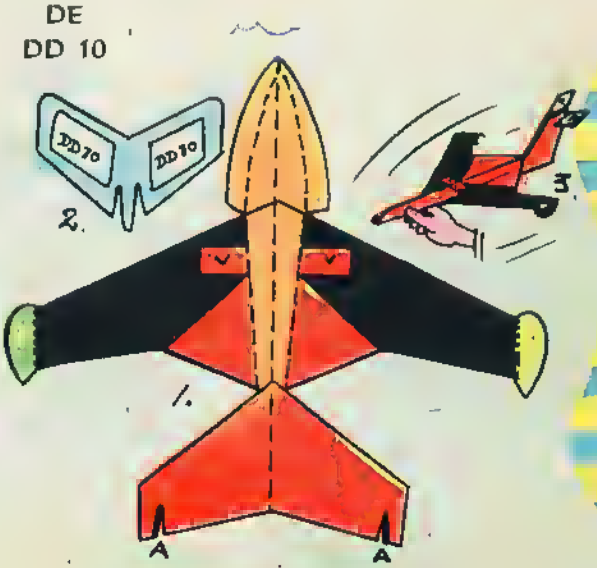

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

(10)

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS... ZIJN PLEEGVADER BARBERIN VERKOOPT HEM AAN EEN RONDTREKKENDE ITALIAANSE MUZIKANT, SIGNOR VITALIS... NA DE DOOD VAN DE ITALIAAN GAAT RÉMI OP ZOEK NAAR ZIJN ECHTE OUDERS DIE IN ENGELAND MOETEN WONEN... MAAR HIJ WEET NIET ONDER WELKE VREEMDE OMSTANDIGHEDEN HIJ AAN DE BARBERINS WERD TOEVERTROUWD...

B-BENT... BENT U DAN...

KOM IN MIJN ARMEN JONGEN! IK BEN JE VADER! PAPA DRISCOLL!

KOM TOCH BINNEN! DIT IS JE MOEDER, RÉMI!

MAAR WIE IS DAT DAAR EIGENLIJK?

DAT IS MATTIA! HIJ IS MIJN ALLERBESTE VRIEND! ZONDER HEM ZOU IK HIER NOOIT HEBBEN KUNNEN KOMEN!

HIJ DOET ALLES WAT JE HEM VRAAGT? HM, DAT KON WEL 'NS HEEL NUTTIG ZIJN..

IK GELOOF DAT IK BEGRIJP WAT JE BEDOELT...

MET VERBAZING KIJKEN RÉMI EN MATTIA NAAR HET MEISJE EN HAAR BROER, DIE ALLERLEI SOORTEN VOORWERPEN AAN 'T UITZOEKEN ZIJN.

NOGAL VEEL HORLOGES VANDAAG...

JA, ER ZULLEN NU HEEL WAT MENSEN TE LAAT KOMEN!

PAPA, WIE IS DIE MENEER DAAR MET DIE WITTE HAREN?

DAT IS JE GROOTVADER, MAAR LAAT HEM MAAR MET RUST HIJ IS VERLAMD, ZIE JE!

DE TWEE JONGENS KUNNEN DIE AVOND NIET IN SLAAP KOMEN.

WAT VOOR BEROEP ZOU MIJN VADER UITOEFENEN, DACHT JE MATTIA?

IK WEET HET NIET, RÉMI MAAR ER GEBEUREN HIER WEL DINGEN, DIE IK VREEMD VIND... HEEL VREEMD SOMS!

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alle

bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld

Vervolg van pagina 11

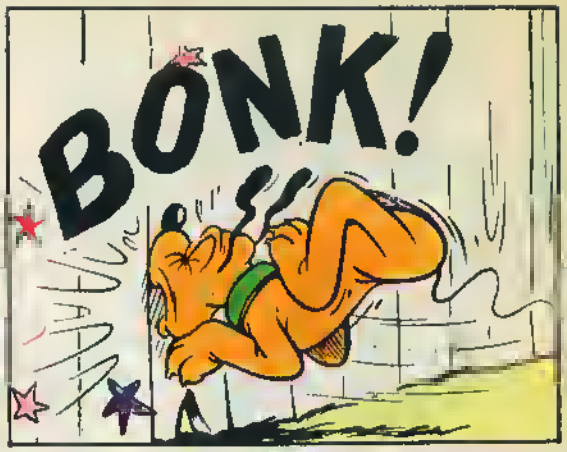

MAAR PLUTO IS ZO KWAAD DAT HIJ ER ALLEEN NOG MAAR AAN DENKT DAT HIJ 'T VENTJE, DAT HEM VOOR DE GEK GEHOUDEN HEEFT, TE PAKKEN MOET ZIEN TE KRIJGEN!

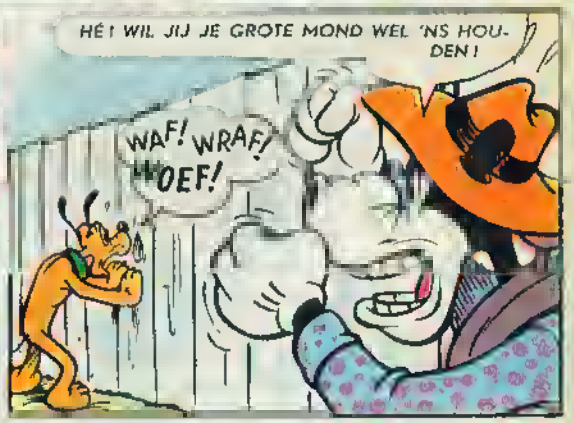

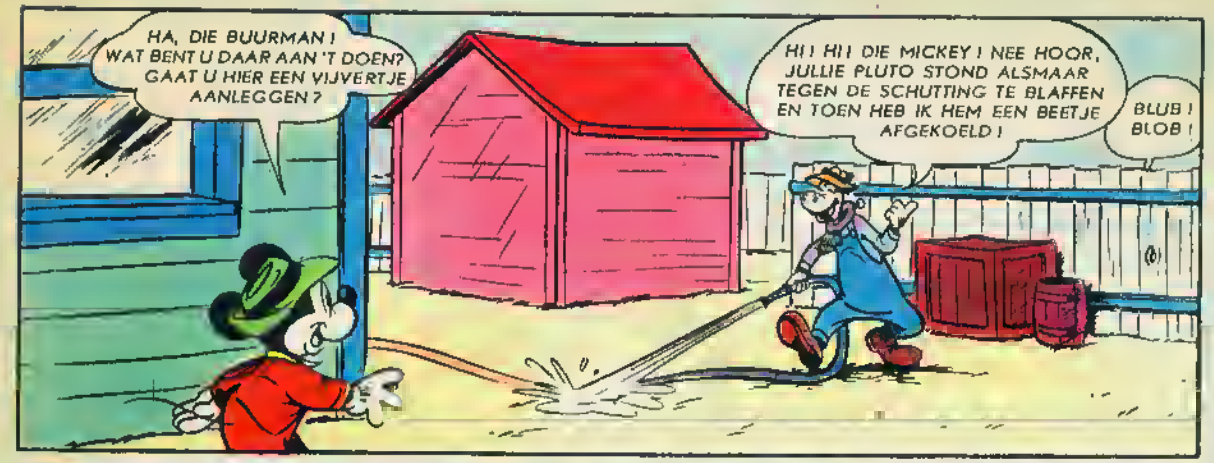

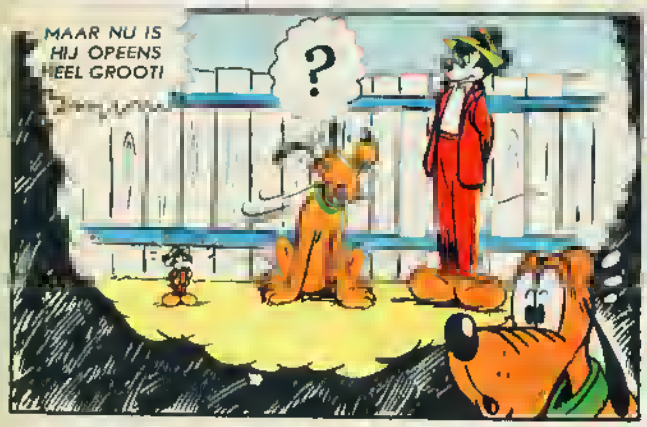

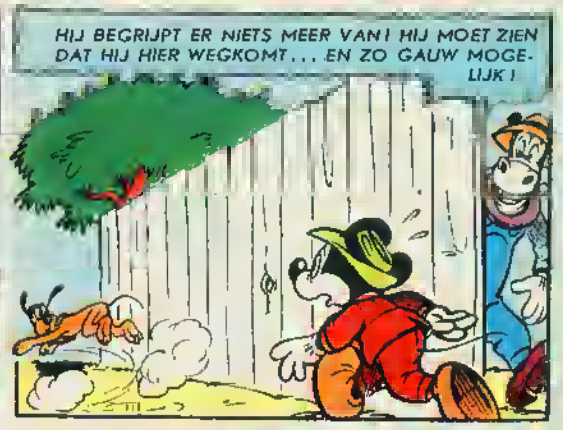

MAAR ÉÉN DING IS ZEKER... VAN PLUTO'S OVERMOED IS NIET VEEL MEER OVER! ALS EEN HAAS VERDWIJNT HIJ, MET HET VASTE VOORNEMEN IN Z'N KOP...

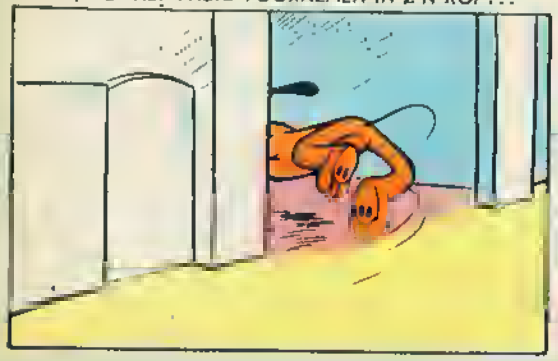

...ZICH VOORLOPIG TE GEDRAGEN ALS EEN GEHOORZAME, BRAVE HOND!!

WALT DISNEY'S
KLEINE HIAWATHA
OP ZOEK NAAR HONING
VADER, WAAR KLEINE HIAWATHA VANDAAG TOCH ZIJN?
HIJ IN BOS GEGAAN ZIJN OM HONING VOOR MIJ TE HALEN... DAT HEEL LEKKER ZIJN OP BROOD!
OEF! VADER KIJKEN MOETEN!
GOEDE GRUTTEN!
BZZZZZZ
HET ER NAAR UITZIEN DAT HONINGBIJEN BOOS ZIJN OP HIAWATHA! HI! HI! HI!
HOE!
BZZZZZZ
OEI! MIJ NET OP TIJD IN RIVIER SPRINGEN MIJ NU VEILIG ZIJN
MIJ AFBREKEN HOLLE RIETSTENGEL OM ONDER WATER ADEMEN TE KUNNEN. MIJ TOCH WEL BOEL VEEL SLIM ZIJN!

BZZZZZ
NU MIJ RUSTIG WACHTEN TOT ALLE BIJEN WEG ZIJN
HA! ZIJ ALLEMAAL VERDWENEN!
HI! HI! MIJN GROTE, DAPPERE, SLIMME BROEDER TOCH NIET SLIM GENOEG ZIJN OM HONING TE VINDEN!
WIJ NU GEEN HONING OP BROOD ZULLEN KRIJGEN... DAT JAMMER ZIJN. TSK, TSK!
OEF! HET NOG VEEL LANG DUREN VOOR HET ETENSTIJD ZIJN, ZUSTER!
NU ZILVERSLANG AAN HELE STAM VERTELLEN GAAN DAT MIJ GEEN GOEDE HONINGZOEKER ZIJN... MIJ HONING DUS MOETEN VINDEN... MAAR WAAR... EN HOE?
BIJENHONING IN BOOM BEWAKEN ALS SCHERPO. GIGE HAVIK
OEF! DAT BRUINE BEER ZIJN!
BIJEN BOEL VEEL MEER HEKEL HEBBEN AAN BEREN DAN AAN HIAWATHA! HM..... MIJ OPEENS GROOT IDEE HEBBEN!

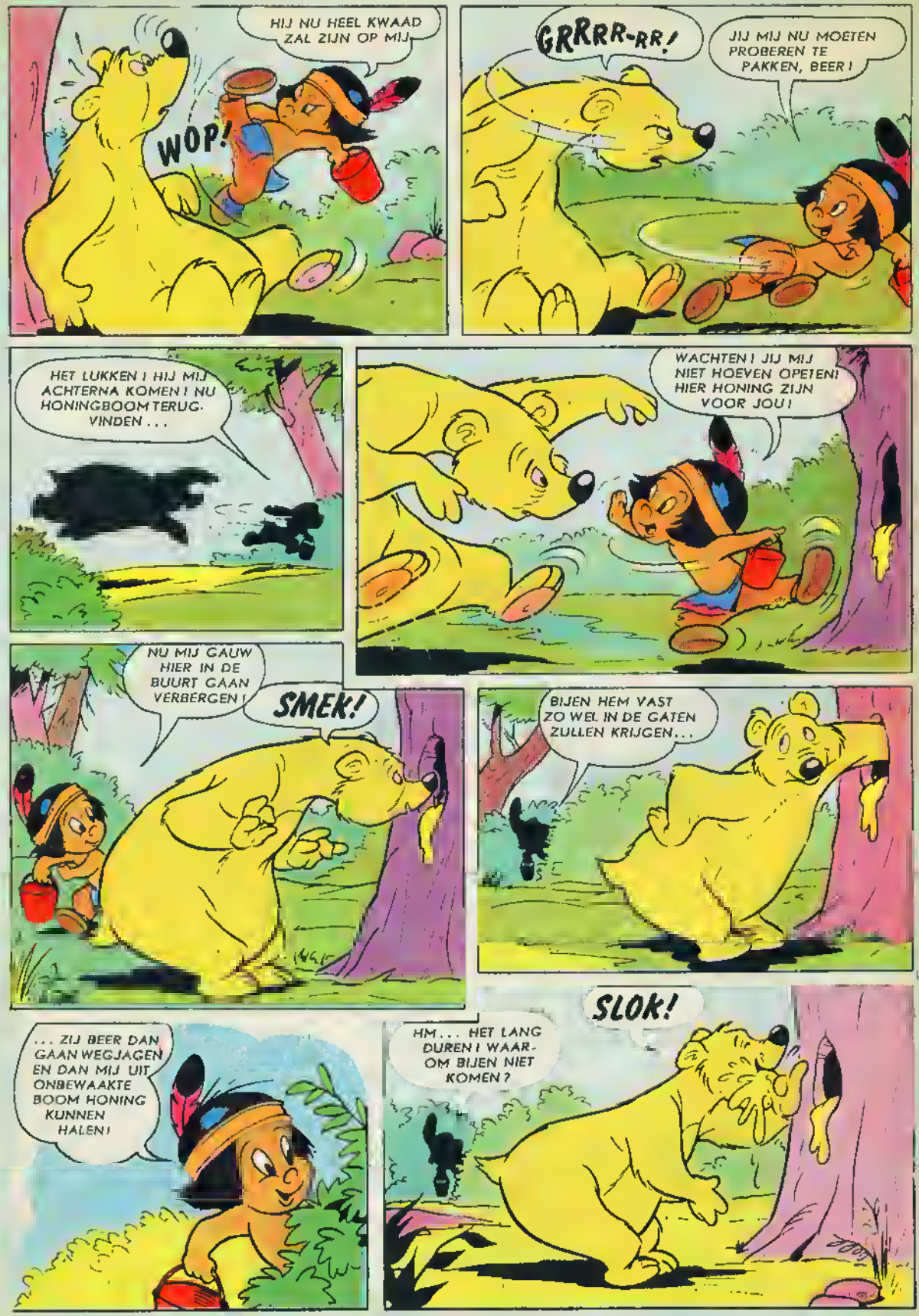
HIJ NU HEEL KWAAD ZAL ZIJN OP MIJ
WOP!
GRRRR-RR!
JIJ MIJ NU MOETEN PROBEREN TE PAKKEN, BEER!
HET LUKKEN! HIJ MIJ ACHTERNA KOMEN! NU HONINGBOOM TERUG-VINDEN . . .
WACHTEN! JIJ MIJ NIET HOEVEN OPETEN! HIER HONING ZIJN VOOR JOU!
NU MIJ GAUW HIER IN DE BUURT GAAN VERBERGEN!
SMEK!
BIJEN HEM VAST ZO WEL IN DE GATEN ZULLEN KRIJGEN . . .
. . . ZIJ BEER DAN GAAN WEGJAGEN EN DAN MIJ UIT ONBEWAAKTE BOOM HONING KUNNEN HALEN!
HM . . . HET LANG DUREN! WAAR-OM BIJEN NIET KOMEN?
SLOK!

SMEK!
BEER ZO VOL MET HONING DAT HIJ HAAST NIET MEER KUNNEN LOPEN ! MIJ DENKEN MIJ WETEN WAAROM BIJEN BEER MET RUST LATEN !
MIJ GELIJK HEBBEN . . , BIJEN NIET THUIS ZIJN ! MAAR DAN KUNNEN MIJ NU OOK VEILIG EMMER VOL HONING UIT BOOM HALEN !
BZZZZ
OEF ! MIJ OP EENS HOREN ZOEM-ZOEM GELUID !
BZZzzzz
HELP ! BIJEN ALLEMAAL THUISKOMEN !
OEF!
MIJ VEEL HARD MOETEN LOPEN !
MIJ HOPEN MIJ NOG OP TIJD BIJ RIVIER KUNNEN KOMEN !
BZZ ZZ

MIJ VEILIG ZIJN... OP UITERSTE NIPPERTJE!
BZZZZZZZ
MOOI! BIJEN WEER TERUG-GAAN NAAR 'T BOS!
HIAWATHA, VADER ZEGGEN JIJ MOETEN OPHOUDEN MET HONING ZOEKEN... 'T TE GEVAARLIJK ZIJN VOOR KLEINE JONGENS ZOALS JIJ!
?
HIJ ZEGGEN DAT MIJ NAAR VOORRAAD-WINKEL MOET GAAN OM HONING TE KOPEN!
UGH! OEF!
MIJ NIET OPHOUDEN! MIJ GEEN KLEINE JONGEN ZIJN! MIJ BIJEN GAAN UITROKEN!
BOEL VEEL HOUT OM STAM LEG-GEN EN DAN VUUR MAKEN... HI! HI! HI! HIAWATHA, JIJ TOCH 'WEL HEEL SLIMME KRIJGER ZIJN!
BZZZZZZZ
MOOI! BIJEN WEG-VLIEGEN VAN BOOM, KUNNEN NIET TEGEN ROOK! MIJ NU HONING GAAN HALEN!
OEF! HONINGBOOM HELEMAAL OPGEBRAND MIJ BEETJE TE SLIM GE-WEEST ZIJN DIT KEER! (SLIK!)

ER GEEN MEER HONINGBOMEM IN BOS ZIJN ! HELE STAM MIJ UITLA-CHEN ZULLEN ALS MIJ ZONDER HONING TERUGKOMEN STRAKS !
OEF!
DIT TE MOOI OM WAAR TE KUNNEN ZIJN!
DAAR AUTO STAAN DIE ALTIJD BOEL VEEL POTTEN HONING NAAR VOORRAADWINKEL BREN-GEN ! HEM LEKKE BAND HEBBEN !
HONING
ALS MIJ BESTUURDER HELPEN DAN HIJ MIJ HONING ZULLEN GEVEN ! MIJ ZILVERSLANG ZULLEN LATEN ZIEN DAT MIJ SLIMMER ZIJN DAN MIJ UITZIEN !
MIJ BAND PLAKKEN VOOR BLEEKGEZICHT ! MIJ DAT GOED KUNNEN !
VOORUIT DAN MAAR, JOCHIE ! IK HEB ER NIET ZOVEEL VERSTAND VAN, ZIE JE !
LATER...
HET KLAAR ZIJN! HIJ WEER GOED NU !
MOOI ZO ! KAN IK NU IETS VOOR JOU DOEN ?
MIJ POT MET HONING WILLEN HEBBEN
TJONGE, WAT SPIJT MÉ DAT, VENTJE . . .
IK HEB NAMELIJK ZO JUIST AL DE HONING DIE IK BIJ ME HAD, NAAR DE WINKEL GE-BRACHT
OEF !

HÉ ! MIJ OPEENS KRIJGEN NOG EEN GOED IDEE !
SNEP!
MIJ METEEN GAAN NAAR VOORRAADWINKEL EN MIJ DAAR ZULLEN WERKEN VOOR POT MET HONING !
WINKEL
HM, DAT KLINKT NIET EENS ZO GEK ! JE KUNT DIE STAPEL HOUT DAARBUITEN WEL KLEINZAGEN !
ALS JE HELEMAAL KLAAR BENT, KRIJG JE VAN MIJ EEN POT HONING !
GOED ! MIJ DOEN DAT !
LATER . . .
MIJ HELEMAAL KLAAR ZIJN . . . U MAAR KIJKEN NAAR STAPEL !
MOOI ZO !
KOM MEE, DAN ZAL IK EEN POT HONING VOOR JE HALEN !
JOEHOE!
GEEF DEZE JONGEN EEN POT HONING, FLIP . . . HIJ HEEFT 'M VERDIEND !
WAT JAMMER ?
HOE BEDOEL JE ?
IK HEB NET DE LAATSTE POT AAN 'N MEISJE VERKOCHT !
HONING

NOG GEEN TWEE MINUTEN GELEDEN AAN ZILVERSLANG, JOUW ZUSJE! ZE IS NET DE DEUR UIT!
ZILVERSLANG?!
OEF! MIJ WEER GOED IDEE HEB-BEN!
MOGEN MIJ OOK IETS ANDERS HEBBEN DAN POT MET HONING VOOR WERKEN?
JA NOU, HOOR!
HIER IS DE SPEELGOEDAFDELING ZOEK MAAR UIT, WAT JE WILT MEENEMEN!
MIJ POP WIL-LEN HEBBEN!
JOEHOE! ZILVERSLANG! JIJ EVEN WACHTEN OP MIJ! MIJ HIER IETS HEEL MOOIS HEBBEN VOOR JOU!
?
HI! HI! HI! MIJ ZO TENMINSTE NOG MET HO-NING THUIS-KOMEN!
MOOIE POP... MIJ WILLEN RUILEN VOOR POT MET HO-NING!
MIJ DAT NIET DOEN... MIJ AL ZO BOEL VEEL POP-PEN HEB-BEN!
HONING
EN ZO...
MIJ TROTS ZIJN OP JOU... JIJ UITGAAN VOOR HONING, JIJ OOK MET HONING THUIS-KOMEN!
HONING
MAAR KLEINE HIAWATHA HIJ MIJ BOEL VEEL TEGENVALLEN! HIJ UIT-GAAN VOOR HONING, EN HIJ THUIS-KOMEN MET SPEELGOEDPOP!
OEF!
HI! HI! HI!

WELKE ZIJN DEZELFDE?

Oplossing: De twee kleine visjes, links op 't plaatje, met de zwarte vinnen, zwarte staart en zwarte stippeltjes.

HOND REDT POESJES

Toen in de Italiaanse stad Florence de herdershond Suzie onlangs een beetje liep rond te snuffelen langs de oever van 'n rivier, zag zij opeens dat drie jonge poesjes, die wat te onvoorzichtig langs de wallekant aan het spelen waren, in het water vielen.
Suzie bedacht zich geen ogenblik en dook in de rivier. Even later bracht zij trots de drie jonge poesjes stuk voor stuk weer bij hun moeder, die angstig miauwend langs de oever liep.

VERWARMDE STRATEN

Deze winter heeft men in de Zweedse hoofdstraat voor 't eerst bij wijze van proef een paar straten van verwarming voorzien. Men heeft onder het wegdek een net van buizen aangelegd en nu laat men bij sneeuwval door deze buizen warm water circuleren. Men hoopt op deze wijze te voorkomen, dat de grote hoeveelheid sneeuw, die iedere winter in Stockholm valt, het verkeer ernstig belemmert.
Jammer echter voor de jongens en meisjes daar, die zo graag sneeuwballen willen gooien!

BARBONSJE BEER

't Is speelkwartier, ringtingeling!
De beertjes dansen in een kring,
De meesler staat te kijken,
Eén bere-ventje danst niet mee,
Ach, is hij moe? O heden, nee,
Wat 't wel is, zal straks blijken.

Barbonsje Beer is boos en hoe,
Hij wil het liefst naar moeder toe,
Hij wil met niemand spelen,
Barbonsje wil niet vrolijk zijn,
Niet dansen in de zonneschijn,
Hij wil zich fijn vervelen.

Hij kijkt de meesler heel boos aan,
Want meesler heeft hem kwaad gedaan.
Hij gaf hem klits, klats, klander,
Hij pakte al zijn dropjes af,
Dat was voor beer een reuze straf,
't Was vreeslijk met elkander!

Nu wil Barbons zijn drop terug,
Maar meester geeft die niet zo vlug,
Barbonsje moet maar leren
Dat hij het snoepen laten moet,
Want snoepen is, tijdens de les,
Verboden bij de beren!

HEB JE DIE AL?

Op deze zegel van Somalia, het vroegere Italiaans Somaliland, in het Oosten van Afrika, zie je een paar vissers bij uitnemendheid. Het zijn twee pelikanen en het merkwaardige van deze dieren is de wijze waarop zij hun eten verzamelen. Zij hebben een enorm grote snavel, waarvan de onderkaak een soort huidzak bezit, die rekbaar is. De bovensnavel past hierop als een prachtig sluitende deksel.

De vogels zoeken nu ondiep water op en gaan daar vissen, waarbij ze hun onderkaak als schepnet gebruiken. Als ze een lekker maaltje vis bij elkaar gescharreld hebben, gieten ze voorzichtig het

water uit hun bek, op dezelfde manier als moeder de aardappels afgiet, en de vis blijft over, die ze dan smakelijk opeten.
Je moet deze bijzondere vogels beslist eens gaan bekijken als je in een dierentuin komt.
Ze hebben prachtige zachtrose veren, maar erg elegant zijn ze niet met hun brede, logge lichamen.
Vergis je echter niet, ze kunnen uitstekend vliegen. Even de Middellandse Zee over is voor hen maar een peuleschilletje.

RUBBER VERKEERSPAAL

Wij wonen vlakbij 'n drukke straat, waar bij ieder kruispunt een groot aantal verkeerslichten staat. Sommige daarvan staan midden op de weg, op een vluchtheuveltje. Nu worden die verkeerslichten op de vluchtheuvel herhaaldelijk omver gereden en wij hebben dan ook al tientallen malen gezien dat zo'n in diggelen gereden paal vernieuwd moest worden. Over de gehele wereld schijnt men met dit euvel te kampen te hebben, want een firma in Amerika heeft onlangs aangekondigd, dat zij de palen voor verkeerslichten en verkeersborden van een heel sterk soort rubber is gaan maken. Rijdt een auto zo'n paal omver, dan is er niets aan de hand, want als de wagen netjes terugrijdt, komt de paal vanzelf weer overeind.

TOM POES
EN DE
BOEMERANG
DE VOGELS KWETTERDEN IN DE ZONOVERGOTEN TUIN VAN BOMMELSTEIN. VLINDERS FLADDERDEN ROND DE GEURENDE BLOEMEN EN IN HEER BOMMELS GEMOED WAS HET EIGENAARDIGE VERLANGEN GEGROEID OM BEZIG TE ZIJN TE MIDDEN VAN AL DIT SCHOONS.
ER IS NIETS MOOIERS DAN TUINARBEID, JONGE VRIEND. DIE DOET HET BLOED FRIS EN KRACHTIG STROMEN EN BRENGT DE GEEST TOT RUST! ALS JIJ NU DIE GRASROLLER NEEMT, DAN PAK IK DEZE SPADE...
PFFF.. DAT DING IS WEL ZWAAR, HEER OLLIE!
WAT MOPPER JE NU WEER, TOM POES? NEEM EEN VOORBEELD AAN DE VOGELTJES. HOOR ZE DAAR EENS JUBELEN EN ZINGEN!
JA, MAAR DIE ZIE JE OOK NIET MET EEN GRASROLLER ZEULEN. LIEVE HELP... HEER OLLIE, WAT STAAT DAAR VOOR EEN RARE PLANT...?

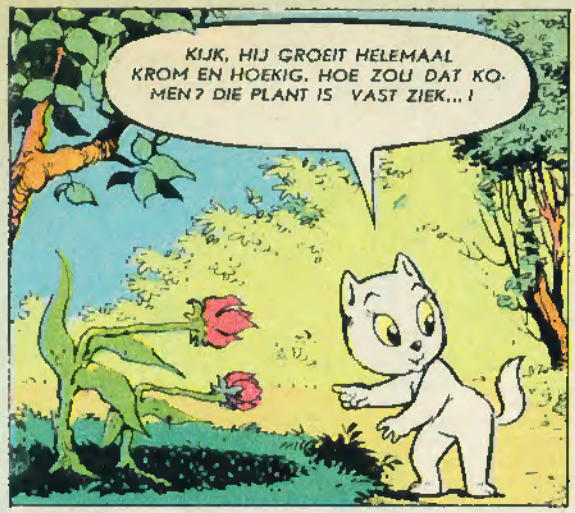
KIJK, HIJ GROEIT HELEMAAL KROM EN HOEKIG. HOE ZOU DAT KOMEN? DIE PLANT IS VAST ZIEK...!

HM... JA..! IK GA DIT VERSCHIJNSEL EENS WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEKEN. IN ZO'N GEVAL STEEKT EEN GOED TUINIER ONMIDDELLIJK.....

...DE HANDEN UIT DE MOUWEN. HIJ NEEMT DE SPADE TER HAND...
TOE DAN, TOM POES! PAK EENS AAN!

ONDER HEER BOMMELS VAKKUNDIGE LEIDING GROEF TOM POES DE VREEMDE PLANT UIT. HIJ SPITTE DIEPER EN DIEPER, TOT HIJ PLOTS OP EEN HARD VOORWERP STUITTE.

HEER OLLIE IK HEB EEN KISTJE GEVONDEN!
WEL WEL, HET DRAAGT OOK NOG EEN OPSCHRIFT.

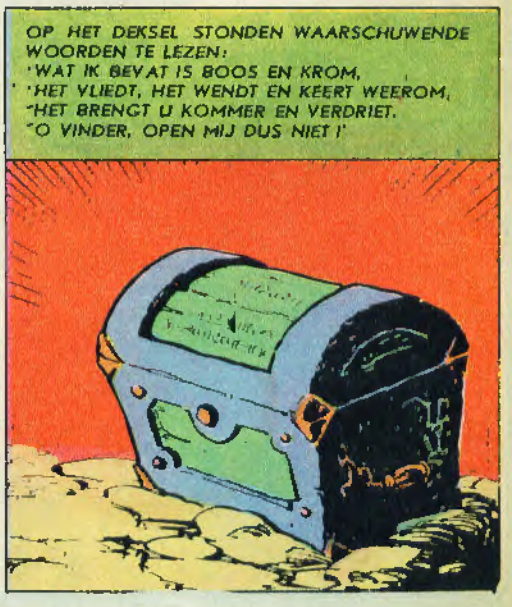
OP HET DEKSEL STONDEN WAARSCHUWENDE WOORDEN TE LEZEN:
'WAT IK BEVAT IS BOOS EN KROM,
'HET VLIEDT, HET WENDT EN KEERT WEEROM,
'HET BRENGT U KOMMER EN VERDRIET.
'O VINDER, OPEN MIJ DUS NIET!'

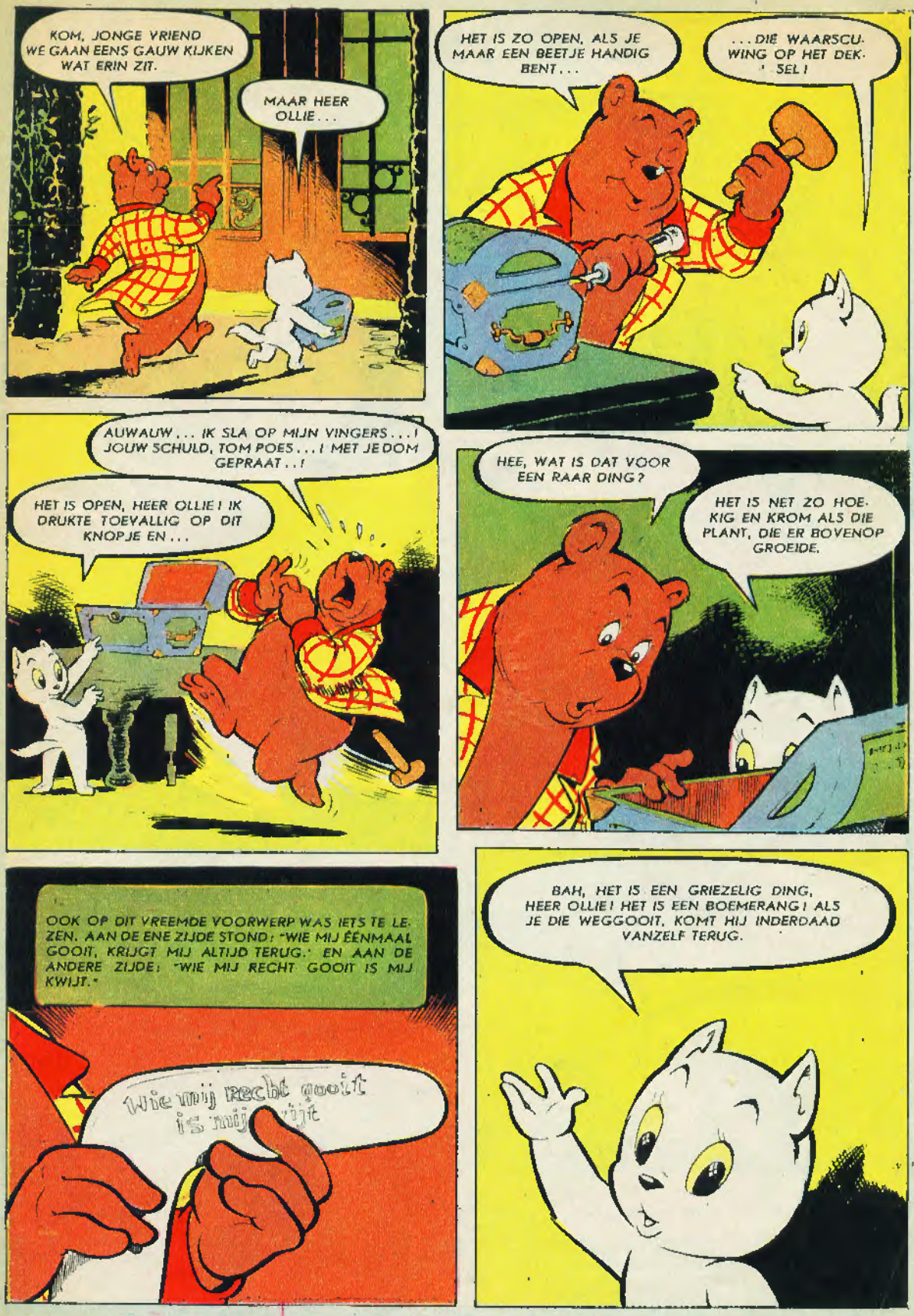
KOM, JONGE VRIEND WE GAAN EENS GAUW KIJKEN WAT ERIN ZIT.
MAAR HEER OLLIE...
HET IS ZO OPEN, ALS JE MAAR EEN BEETJE HANDIG BENT...
...DIE WAARSCUWING OP HET DEKSEL!
AUWAUW... IK SLA OP MIJN VINGERS...! JOUW SCHULD, TOM POES...! MET JE DOM GEPRAAT..!
HET IS OPEN, HEER OLLIE! IK DRUKTE TOEVALLIG OP DIT KNOPJE EN...
HEE, WAT IS DAT VOOR EEN RAAR DING?
HET IS NET ZO HOEKIG EN KROM ALS DIE PLANT, DIE ER BOVENOP GROEIDE.
OOK OP DIT VREEMDE VOORWERP WAS IETS TE LEZEN. AAN DE ENE ZIJDE STOND: "WIE MIJ ÉÉNMAAL GOOIT, KRIJGT MIJ ALTIJD TERUG." EN AAN DE ANDERE ZIJDE: "WIE MIJ RECHT GOOIT IS MIJ KWIJT."
Wie mij recht gooit is mij kwijt
BAH, HET IS EEN GRIEZELIG DING, HEER OLLIE! HET IS EEN BOEMERANG! ALS JE DIE WEGGOOIT, KOMT HIJ INDERDAAD VANZELF TERUG.

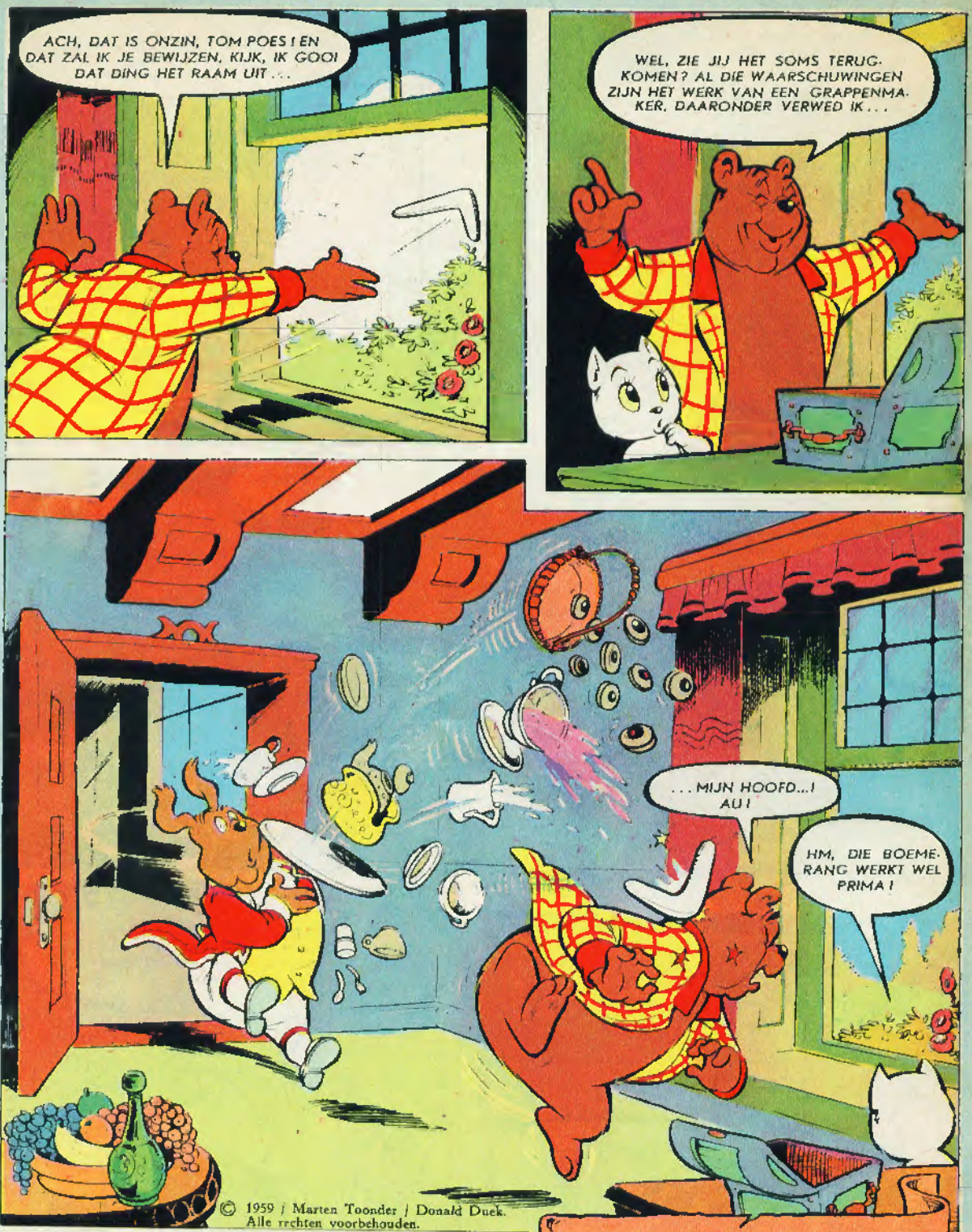

DE PLOTSELINGE TERUGKEER VAN HET RARE DING GAF HEER BOMMEL EEN ONPRETTIGE SCHOK. MAAR, DE TOEKOMST ZOU HEM NOG MEER NARE VERRASSINGEN BEZORGEN. STOND ER NIET OP HET KISTJE, DAT DIT VOORWERP KOMMER EN VERDRIET ZOU BRENGEN . . . . ?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.